

Թ. — Ճանապարհորդ քեզ յայն ժամ ասեմ որ զճանապարհի հատրն գիտենաս,
Ծնեկ ես և յաշխարհս եկել տուր խարար թէ ուստի կու գաս:
Եկել ես յաւտար երկիր մէկ ցուցու թէ յինչ կու կենաս,
Մեռնիս դու և ի հող մտնիս մէկ ասայ թէ յուր կու գնաս:

Ժ. — Դու ըզքեզ ճանապարհորդ գիտես և ի ճանապարհէդ ի դուրս կու գնաս,
Սիրես մանկութեան անուն ու նասէֆ մանկանց չունենաս,
Ճանապարհս է բարակ ու նեղ դու խրփել ես զաչւիտ ու գնաս,
Կաղցր է մանկութեան անուն դու զլեղի և անհամ կու կենաս:

ԺԱ. — Եղբայր սիրելի որդի որ յայս հողըս կու կենաս,
Յաշխարհս ես ի բան եկել զաչքդ բաց թէ յուր կու գնաս,
Խրատ մի քեզ տալ կամիմ զուգեմ աւղ քան զոսկի խալաս,
Սիրես և ի յականջդ ածես թէ դու զքո կեանքդ կամենաս:

ԺԲ. — Դաւիթ արքային որդին Սողոմոն զայս մեզ կու ասէ,
Ձխրատն իմաստնոյն դու տուր առաւել նա զքեզ սիրէ,
Թէ անգէտ ու անմիտ մարդոյն խրատ տաս նայ ըզքեզ ատէ,
Ու թուր ու դանակ առնէ ու թէ կարէ նայ զքեզ սպանանէ¹:

ԺԳ. — Գանգատ եմ ու խոց եղբարք սիրտս ի վեր արին կու բերէ,
Ի մանկութեանէ ի վեր զիս ուսման հոգսն կու մաշէ,
Եկել եմ գերի անկել ճար չկայ որ մէկ մի գնէ,
Դատիմ զերթ զամէն մշակ նայ մարդ որ դեռ կու խոցէ²:

ԺԴ. — Չորս բան առ խրատ յինէն որ զամէն աշխարհս քեզ ամէ,
Ձայլոց մեղք դու մի քններ զքոյդ յերակ մտօքդ անտեճէ,
Ձաստուած մօտ իքեզ դու տես սուղ մահու օրըն դու յիշէ,
Ձխրատս ի սրտիդ տնկէ զքեզ յամէն չարէ սա պահէ³:

ԺԵ. — Ձքո մեղքն իսկի մի մոռնար որ խոնարհ զանձդ քո պահէ,
Ձայլոց մեղք դու մի քններ որ աստուած զքեզ չդատէ,
Ձաստուած թէ ի մօտ հայիս մեղքն իսկի ըզքեզ չխարէ,
Ով որ զօր մահուն յիշէ զայս աշխարհս բնաւ չսիրէ⁴:

ԺԶ. — Դաւիթ մարգարէն արքայն սիրելեացն ըզտէրն է զովիլ,
Ընցքան վայելուչ և աղւոր են եղբարքս ի մէկ տեղ եկել,
Քան զԱհարոն ի գլուխն որ ծագկանց իւղովն էր աւծել,
Կամ ցօղն յահարմոն լերին և ի թաքօր քաղցրիկ նայ ցօղել⁵:

1. Ն. Ք. Գիւան թիւ ԺԹ, Բուն նման իմ օրինակիս. տես անդ, ծան. թիւ 223,
2. » » » ի, Գ տող աստ ունի թիւսիլէ, և Գ տող՝ իմ օրինակիս չունեցած կայ մը,
3. » » » ԻԱ: Աստ իմինէս կը տարբերի, սակայն Պ. Չօպանեան իր թիւ 225 ծանօթութեան
մէջ կը հրատարակէ երկու ուրիշ տարբերակներ՝ որոնցմէ առաջինը նման է իմ օրինակիս. միայն իմս Բ տող
ունի սուղ մը միւսներուն մէջ պակասող և Գ տողը կը բերջանայ . . . զքեզ ամէն չարեաց այս փրկէ:
4. Ն. Ք. Գիւան թիւ ԺԶ, իմ Ա տողս Պ. Չօպանեանի Բ տողը եղած է, իսկ իր Բ տողը՝ իմ առաջինս
Գ տող իմ՝ հայիս, հօն՝ տեսնուս. իսկ Գ տող՝
Ով որ զօր մահուն յիշէ մա զաշխարհս իսկի չսիրէ:
5. Այս տողը թէև չկայ Ն. Ք. Գիւանին մէջ, սակայն առղին մէկ մասը, այսինքն իմ վերջին երկու տու-
ղերը խառնուել են ուրիշ քառուկէ մը, և կազմեր են Պ. Չօպանեանի հրատարակած թիւ ԿԸ քառուկը հինգ